

Viết cho Tháng Tư

Tác Giả: Huỳnh Thúc Vy

Thứ Sáu, 27 Tháng 4 Năm 2012 21:35

Tôi sinh trưởng sau năm 1975 và gia đình tôi không có liên quan gì neither đến cả hai phía trong cuộc chiến tranh Việt Nam vì thế mà tôi cũng quan tình cảm cả tôi với những sự kiện lịch sử và hoàn cảnh chính trị xã hội trong cuộc chiến hầu như rất ít nếu không muốn nói là không có.

Những gì ít ỏi mà tôi được hiểu biết về nó chỉ đến từ những là kiến thức. Được trong vòng thế đó, tôi tìm thấy có thể yên tâm rằng lập trình của tôi, và những gì tôi nói ra sau đây sẽ được hiểu một cách thiện chí và không bị gán ghép hay chêm mũi. Tôi không sẽ bị chêm mũi, những thiện nghĩ điếu đó cùng với những nguỵ biện không có lợi cho sự tiến bộ.

Ở đây, tôi tình cảm được một nhàn xét cả về ông William Childs Westmoreland - Tổng chỉ huy cả quân sự Miền miền Nam Việt Nam - về ông Võ Nguyên Giáp cả quân đội Bắc Việt như sau: "Of course, he was a formidable adversary.... By his own admission, by early 1969, I think, he had lost, what, a half million soldiers? He reported this. Now such a disregard for human life may make a formidable adversary, but it does not make a military genius...". Xin được tìm kiếm là: "Dĩ nhiên, ông ta là một kẻ thù (kẻ thù) ghê gớm....Và sự thật là những cả chính ông ta, đến đầu năm 1969, tôi nghĩ, ông ta đã mất một triệu lính? Ông ta đã báo cáo điếu này. Hiếm thấy, một sự coi thường mạng người như thế có lẽ sẽ tốt nên một kẻ thù (kẻ thù) ghê gớm, nhưng nó không tốt nên một thiên tài quân sự ...."

Dù chúng ta là ai, được bên nào cả cuộc chiến, chúng ta cũng phải để ý về Westmoreland rằng, một chiến thắng quân sự dựa trên chiến thuật đổ máu, coi thường sinh mạng binh sĩ chiến có thể tốt nên một kẻ thù nguy hiểm chứ không tốt nên một thiên tài quân sự như những người và kêu rao. Câu nói này cả viên tướng Hoa Kỳ làm tôi suy nghĩ rất nhiều về sự "nguy hiểm" cả những người Chiến sự Việt Nam. Họ nguy hiểm bởi họ là những người luôn hành động theo phương châm "mục đích biện minh cho phương tiện", nghĩa là bất chấp mọi thủ, miễn đạt được mục đích. Với tôi, nó không chỉ là lợi ích xét về tướng Giáp mà là một câu nói nêu bật lên bản chất cả những người Chiến sự Bắc Việt, và cả chế độ mà họ đang nên. Và những việc họ

Viết cho Tháng Tư

Tác Giả: Hu&nh Th&c Vy
Thứ Sáu, 27 Tháng 4 Năm 2012 21:35

đã làm su&t t& nh&ng ngày đ&u có m&t t&i Vi&t Nam đ&n nay, t& vi&c "trí phú đ&a hào, đào t&n g&c tr&c t&n r&" đ&n g&n đây nh&t là v& c&p đ&t c&a nông dân đã ch&ng minh t&t c&.

M&t k& đ&i đ&ch ghê g&m có th& đ&c hi&u theo hai cách. Th& nh&t, đó là m&t k& thù đáng g&m, là đ&i th& khó đánh b&i vì có mãnh l&c vũ trang, có chí&n l&c, chí&n thu&t hành đ&ng khôn ngoan... Nh&ng khi nhìn xoáy vào ch& "formidable" mà Westmoreland đã dùng, tôi chú ý nhi&u đ&n nghĩa "arousing fear"(g&i nên s& s& hãi). Với nghĩa này, nó g&n gi&ng với "terrorise" (làm cho s& hãi). Mà làm cho ng&ng khác s& hãi có nghĩa là "kh&ng b&". Chúng ta có th& hi&u theo hai cách với m&t "đ&i th& ghê g&m" nh& tôi đã t&m phân tích & trên. Nh&ng bi&t đâu, cách hi&u theo hai m&i là đ&i u mà ông t&ng M& kia ng& ý? Xin hãy cho tôi ti&p t&c trình bày mà t&m quên đi nh&ng m&i thành ki&n nào đó có th& đang dâng lên trong lòng quý v&.

Khi căn c& vào nh&ng đ& ki&n l&ch s& - nh&ng đ&i u không th& ch&i b&, nh&ng đ&i u đã đ&c tr&i nghi&m b&ng chính x&ng máu c&a nh&ng ng&ng i đã kinh qua cu&c chí&n y - chúng ta s& có cái nhìn t&ng minh h&n. Riêng ph&n mình, với ki&n th&c ít &i với chí&n tranh Vi&t Nam, tôi đã có th& tìm th&y nh&ng hình &nh có kh& năng "làm cho s& hãi" c&a quân đ&i B&c Vi&t qua nhi&u bi&n c& nh& T&t M&u Thân, và các "tr&n đánh" c&a đ&i B&t đ&ng Sài Gòn nh&: "tr&n đánh" tàu nhà hàng M& C&nh, "tr&n đánh" c&a xá Brinks...; và ch&a k& đ&n nh&ng câu chuy&n ghê g&m mà tôi t&ng đ&c nghe nh&ng ng&ng i già k& l&i với vô s& nh&ng "tr&n đánh" nh& th& vào tr&ng h&c, khu dân c&, c&u c&ng...Đ&n n&i, khi nghe nói quân đ&i C&ng s&n B&c Vi&t s&p vào đ&n ngã ba Cai Lang, thành ph& Đà N&ng, nh&ng ng&ng i dân s&ng & Đà N&ng khi đó đã run c&m c&p vì nghe tin đ&n r&ng ng&ng i C&ng s&n mà vào h& s& rút h&t móng tay móng chân ng&ng i dân. Đó có th& là đ&i u s& hãi thái quá, nh&ng nó cho chúng ta th&y kh& năng gieo r&c s& hãi đ&n trình đ& đ&nh cao c&a nh&ng ng&ng i t& x&ng là "quân gi&i phóng".

Nh&ng ai đ&c l&ch s&, nh&ng ai có đ& l&ng tâm và t&m tri th&c trung bình, đ&u th&y r&ng, nh&ng cái mà quân đ&i B&c Vi&t và nh&ng ng&ng i "n&m vùng" g&i là "tr&n đánh" gây nhi&u ti&ng vang đ&u không nh&m vào nh&ng m&c tiêu trên ti&n tuy&n, đ& giành chí&n th&ng quân s& tr&c ti&p mà đánh vào nh&ng n&i ăn ch&n & c&t đ& gây s& hãi. Gây s& hãi cho ng&ng i dân nh&m làm xáo tr&n xã h&i, gây s& hãi đánh vào tâm lý Qu&c h&i và đ& lu&n M&.... Ngày nay, ai đi qua đ&ng Hai Bà Tr&ng, đ&u nhìn th&y "Bia chí&n công tr&n đánh c&a xá Brinks". Cái mà ng&ng i ta g&i là tr&n đánh th&c ra là m&t cu&c đánh bom m&t n&i & c&a c& v&n quân s& M& & mi&n Nam Vi&t Nam do hai thành viên B&t Đ&ng Sài Gòn th&c hi&n. Đ&i u mà h& g&i là "tr&n đánh" sao tôi th&y nó hao hao gi&ng cách làm c&a nh&ng k& kh&ng b& H&i giáo c&c đ&an, ch& khác m&t ch& là h& không t& sát. Đ&i với th& gi&i ngày nay, nh&ng k& đánh bom nh& th& th&t s& là nh&ng k& "nguy hi&m", "ghê g&m".

Ngoài cái cách th& hi&n "formidable" nh& trên, quân đ&i B&c Vi&t còn khi&n ng&ng i ta s& hãi h&n

Viết cho Tháng Tư

Tác Giả: Huỳnh Thúc Vy

Thứ Sáu, 27 Tháng 4 Năm 2012 21:35

---

gặp bạn vì sự coi trọng tính mạng binh sĩ của họ. Thông thường, con người sẽ hãi nhùng khi thù địch công mình một cách tàn ác, nhưng người ta sẽ kinh hoàng đến rợn người khi biết về những hành động coi tính mạng của người phe mình như cỏ rác, chết chóc như mồi dốt để mưu đích của kẻ thù. Người Cộng sản đã lấy chính nghĩa chống lại kẻ xâm lược của đời, tuyên truyền, kích động hàng triệu Thanh niên miền Bắc lao vào cuộc chiến như con thiêu thân. Chúng ta được nghe nói rất nhiều về những người dũng cảm hy sinh anh dũng của những người trẻ tuổi mới chấp nhập vào đời. Đời với những cái chết đó, tôi không có bất cứ tình cảm tích cực nào ngoài sự thương tiếc. Cuộc chiến tranh hàng ngàn người đã bỏ mạng vì không nhận chân được bản chất của kẻ thù, của cái chết thuyết mà nó rêu rao. Âu thế cũng chẳng là những sự phạm lỗi của một thế đời!

Đến rồi sau cái ngày "thống nhất" lấy là những chuyến vượt biên vượt biển của hàng trăm ngàn người, và đã có cả hàng ngàn người phiêu bạt xác ngoài biển khơi; là những năm tháng bao cấp, đói khổ đến cùng cực; đến nay để đói khổ một chút, những dân Việt ta vẫn chấp nhận thoát khỏi thân phận làm thuê, đi đợ cho thiên hạ; để bị bắt vẫn còn cam chịu làm thân dân phục tùng các ông vua Cộng sản. Những người chấp nhập cái thất bại đau buồn lấy, những người bị bắt vẫn thống nhất, vẫn "công lao chống Mưu của Địch" vẫn tồn tại ngay cả trong lớp người "có học" ở Việt Nam.

Thiêng nghĩ một sự hy sinh cần nên có và đáng được ngợi ca khi đánh đổi với nó là một giá trị to lớn hơn. Bằng lập trường đạo đức cao cá nhân, tôi cho rằng, mọi ý niệm: thống nhất, giải phóng dân tộc, kẻ thù... phải được đặt trong mối tương quan của chúng với những giá trị an sinh hạnh phúc thực sự của người dân. Suy cho cùng, mọi thứ bao gồm: thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ, chính trị...chẳng là những phương tiện để đạt đến những giá trị nhân bản, để bảo vệ và phục vụ con người. Mọi điều kiện, mọi nỗ lực chính trị và xã hội đều nhằm vào cái đích đến quan trọng nhất của nó là CON NGƯỜI. Nếu mục đích cuối cùng lấy không đạt được thì mọi phương tiện kia chẳng là mồi dốt của kẻ lãnh đạo. Thế thì nên thay cho những kẻ luôn hô hào "mục đích biện minh cho phương tiện". Chúng ta biết rằng, việc đánh giá tính chính đáng của phương tiện dựa vào mối tương quan với bản chất của nó đời với mục tiêu. Nói rõ hơn, chúng ta không thể dùng một phương tiện phi nhân để giành lấy một mục tiêu nhân bản.

Kết quả là, "sự nghiệp giải phóng miền Nam và thống nhất đất nước" đã không khiến Việt Nam trở nên hùng mạnh hơn, dân tộc ta trở nên kiêu hãnh hơn; mà đến giờ nay là biến mất miền Nam trước cái "giải phóng" hơn hơn Hàn Quốc, sau gần bốn mươi năm thống nhất, cùng với các nước láng giềng theo sau cả Thái Lan. Nếu ta lấy cánh là sự phục hưng của quốc gia, là an sinh hạnh phúc, là tự do nhân phẩm của mọi người dân làm chủ thì liệu sự thống nhất lấy có nghĩa lý gì?

Viết cho Tháng Tư

Tác Giả: Hu&#nh Th&#c Vy
Thứ Sáu, 27 Tháng 4 Năm 2012 21:35

Đó là khi v&#n đ&# đ&# c đ&# t đ&# i l&#ng k&#nh lý lu&#n. Còn th&# c t&# thì m&# i s&# đã quá rõ ràng. Cái mà ng&# i ta g&# i là "kh&#ng chi&#n ch&#ng M&# c&# u n&# c" y th&# c ch&# t ch&# là đ&# giúp Trung Qu&# c "đ&#nh M&# đ&#n ng&# i Vi&#t Nam cu&# i cùng". Hay nh&# Lê Du&#n t&#ng nói: "ta đ&#nh M&# là đ&#nh cho Liên Xô, đ&#nh cho Trung Qu&# c, cho các n&# c XHCN, cho c&# nh&#n lo&#i". Nói cho rõ ra, đó là cu&# c chi&#n giúp cho ch&# nghĩa C&#ng s&#n b&#nh tr&#ng xu&#ng Đông Nam Á theo tinh th&#n Qu&# c t&# C&#ng s&#n b&#t ch&#p tinh th&#n dân t&#c, là giúp cho Trung C&#ng đ&# dàng Hán hoá m&#t Vi&#t Nam suy y&#u sau cu&# c chi&#n t&#ng tàn kh&#c li&#t.

Đã ba m&# i b&#y năm trôi qua k&# t&# ngày "gi&#i phóng", gi&#i phóng mi&#n Nam kh&#i m&#i quan h&# đ&#ng minh v&#i M&# đ&# tr&# thành ch&# h&# u h&#n m&#n c&#a Trung C&#ng. S&# th&#ng nh&#t, s&# gi&#i phóng đó m&#i đau đ&#n làm sao! G&#n b&#n th&#p niên đã qua đi, đ&#u v&#t chi&#n tranh trên m&#nh đ&#t qu&# h&#ng Vi&#t Nam đã đ&#n ph&#i nh&#t, nh&#ng nh&#ng t&#n th&#ng c&#a lòng ng&# i v&#n còn h&#n sâu, th&#m chí ngày càng sâu h&#n. Th&#ng nh&#t hai vùng đ&#a lý nh&#ng v&#n v&#ng bóng m&#t s&# Hoà h&#p trong tình t&# dân t&#c. V&#t th&#ng cũ do cu&# c ti&#n chi&#m m&#i n Nam ch&#a k&#p lãnh thì chúng ta l&#i có thêm nh&#ng chia c&#t m&#i: chia c&#t gi&#a m&#t bên là m&#t nhóm ng&# i cam ph&#n làm tay sai cho ngo&#i bang, v&#i m&#t bên là nh&#ng con ng&# i yêu n&# c không khoan nh&#ng; chia c&#t gi&#a m&#t phía là nhóm ng&# i lãnh đ&#o Qu&# c gia cùng nh&#ng k&#n ăn theo c&# g&#ng bám gi&#ng ng&#i v&# đ&#c tài đ&# ti&#p t&#c nô l&# hoá ng&# i dân, v&#i m&#t phía là nh&#ng ng&# i đ&#u tranh và ch&#p nh&#n hy sinh cho t&# do và ph&#m giá con ng&# i. Tôi v&#n nghĩ r&#ng, m&#t con ng&# i tr&#n nên đ&#ng mãnh nh&# có ý chí. M&#t dân t&#c tr&#n nên hùng m&#nh, cũng nh&# v&#y, ph&#n nhi&#u đ&#a vào tinh th&#n và khí ch&#t. Nh&#ng tinh th&#n và khí ch&#t y ch&#ng th&# có đ&#c n&#u dân t&#c y chia r&#. Chính s&#c m&#nh c&#a tinh th&#n đoàn k&#t, s&# Hoà h&#p dân t&#c có th&# góp ph&#n giúp chúng ta t&#o l&#p m&#t mãnh l&#c m&#i cho dân t&#c.

Ch&# e Vi&#t Nam v&#n s&# ti&#p t&#c b&# l&# nh&#ng chuy&#n tàu th&#i đ&#i n&#u trong lòng dân t&#c còn có nh&#ng chia c&#t chí m&#ng nh&# th&#. Nh&#ng thi&#t t&#ng, s&# Hoà h&#p có kh&# năng xoá b&# m&#i ng&#n cách, hàn g&#n m&#i v&#t th&#ng, mang m&#i ng&# i Vi&#t v&# trong cùng m&#t chí nguy&#n ch&# có th&# đ&#t đ&#c trên tinh th&#n Hoà gi&#i thi&#n chí, trên quy&#n l&#i dân t&#c và trên nh&#ng nguyên t&#c h&#ng thi&#n ch&# không ph&#i là s&# tho&# hi&#p v&#i cái x&#u ác. Ch&# e nh&#ng ng&# i C&#ng s&#n Vi&#t Nam quá u mê và tham lam đ&# kh&#i đ&#ng m&#t ch&#ng trình Hoà h&#p, Hoà gi&#i và thay đ&#i chính tr&# đ&#y tham v&#ng nh&# th&. Ch&# e nh&#ng ng&# i C&#ng s&#n ch&#ng th&# làm n&#i nh&#ng gì mà nhà c&#m quy&#n đ&#c tài Mi&#n Đ&#i n đã làm. Ch&# e.... B&#i đ&#n hôm nay, h&# v&#n m&#t lòng m&#t đ&# coi m&#i quan h&# v&#i Trung c&#ng là "ch&# tr&#ng nh&#t quán", là "u tiên hàng đ&#u" nh&# l&#i T&#ng tham m&#u tr&#ng quân đ&#i nh&#n dân Vi&#t Nam đã tuyên b&# m&#i đây t&#i B&#c Kinh.

M&#i năm tháng T&# v&#, bao nhiêu l&# l&#t, đ&#nh đ&#m v&#n di&#n ra b&#t ch&#p m&#i hoài ni&#m v&# quá kh&# v&#n n&#ng tr&#u trong lòng nhi&#u ng&# i Vi&#t, b&#t ch&#p m&#i o u t&# v&# t&#ng lai đ&#t n&#c v&#n canh cánh trong lòng nh&#ng ng&# i có tâm huy&#t v&#i đ&#t n&#c. Nh&#ng con ng&# i có l&#ng tâm và t&# tr&#ng không bao gi&# vui s&#ng đ&#c trong n&#i th&#ng kh&# to l&#n y c&#a dân t&#c. Th&# h&#i x&#ng máu c&#a hàng tri&#u con ng&# i đã ngã xu&#ng trong cu&# c chi&#n ch&# đ&# t&#o nên m&#t Vi&#t Nam

Viết cho Tháng Tư

Tên: Huỳnh Thúc Vy

Tháng: 27 Tháng 4 Năm: 2012 21:35

---

tháng nhất trong chia rẽ, tháng nhất trong sự Hán hoá, tháng nhất trong sự mất đi do và quyên làm người hay sao? Ba mươi tháng Tư - xin cầu nguyện cho tất cả do và nhân phẩm, cho sự Hoà hợp dân tộc và nền công lý.